

РЕШЕНИЕ

№ 1665

гр. София, 01.08.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, ГО, 7 състав, в закрито заседание на първи август
през две хиляди и четиринаесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Даниела Дончева
ЧЛЕНОВЕ: 1. Димитър Димитров
2. Димитър Мирчев

като разгледа докладваното от съдия Мирчев в.ч.гр.д. № 2895 по описа на съда за 2014 г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 463, ал. 2 ГПК.

Предмет на въззвишен контрол е Решение № 3862/31.05.2014 г. по ч.гр.д. № 3280/2014 г. на СГС, с което е уважена жалбата на „[REDACTED]“ АД, Булстат: [REDACTED] срещу извършено от ЧСИ Ирина Митова-Кирезиева № 839 на КЧСИ/ разпределение на парични суми по ИД 203/2013 г. на частния съдебен изпълнител – предявено на 06.02.2014 г., като същото разпределение е отменено, а делото – върнато на ЧСИ за извършване на ново разпределение при спазване на указанията на СГС в мотивната част на съдебния акт.

Решението на градския съд се обжалва от „[REDACTED]“ АД, ЕИК/ПИК: [REDACTED] с оплаквания за неправилност и немотивираност.

По подадената жалба на „[REDACTED]“ АД е депозиран писмен отговор на „[REDACTED]“ АД, според който жалбата е неоснователна, а решението на СГС следва да се остави в сила.

Жалбата е допустима – подадена е в срок, срещу акт, подлежащ на обжалване пред апелативния съд /чл. 463, ал. 2 ГПК/, както и от лице, имашо право и интерес да оспорва.

По същество, жалбата е основателна. **МОТИВИ:**

ИД 203/2013 г. на ЧСИ Ирина Митова-Кирезиева № 839 на КЧСИ /с район на действие - СГС/ е образувано по молба на „[REDACTED]“ АД, „[REDACTED]“ АД, „[REDACTED]“ АД, „[REDACTED]“ ОД и „[REDACTED]“ АД /първите три дружества са регистрирани в България, а четвъртото – в Чехия/, обединени в консорциум под формата на гражданско дружество по ЗЗД с наименование „[REDACTED]“ ЗЗД, Булстат: [REDACTED] СРЕЩУ [REDACTED]. Съдът с Булстат: [REDACTED] за принудително изпълнение на парично притезание – суми, посочени подробно в изпълнителен лист, издаден на 17.04.2012 г. по ВТД № 91/2012 г. на Апелативен съд – Пловдив. Съдебният изпълнител образувал изпълнително дело, извършил пълно имуществено проучване, изпратил ПДИ до дължника, наложил съответни запори върху дължниково имущество, в това число и запори върху вземания на дължника – [REDACTED] по банкови сметки.



На 01.10.2013 г. в кантората на ЧСИ Кирезиева постъпило запорно съобщение /л. № 302 от том I на приложеното изпълнително дело/ от ЧСИ № 786 на КЧСИ /с район на действие – СГС/, с което ЧСИ [REDACTED] в наложил запор върху 25 % от вземанията на ЗЗД „[REDACTED]“ ДЗЗД, Булстат: [REDACTED], /съответстващи на дяловото участие на „[REDACTED]“ ОД с ЕИК/ПИК: [REDACTED] / като съдружник в гражданското дружество – постъпили и които ще постъпят по ИД № 203/2013 г. на ЧСИ Кирезиева, тъй като посоченото дружество с ограничена отговорност, било дължник на „[REDACTED]“ АД, въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 45357/2012 г. на СРС, ГО, 54 състав, за което било образувано ИД № 1669/2013 г. на ЧСИ [REDACTED], по което банката била взискател.

С отговора на запорното съобщение, ЧСИ Кирезиева отговорила, че запорът е наложен до размера на посочените в съобщението суми, а при бъдещи разпределения на суми – ще бъде и изпълнен, понеже до този момент нямало постъпили по изпълнителното дело парични суми – л. 303 от том I на приложеното ИД.

С протокол от 05.02.2014 г. по ИД 203/2013 г. на ЧСИ Ирина Митова-Кирезиева № 839 на КЧСИ /с район на действие - СГС/, съдебният изпълнител е извършил разпределение на постъпилата по изпълнителното дело парична сума от 36 896.74 лв. по наложен от нея запор върху вземания по банкова сметка на [REDACTED]

Поради недостатъчността на постъпилата сума за всички кредитори, извършила разпределение на тези 36 896.74 лв., както следва: а/ сумите от 1 202.40 лв. в това число и ДДС – такса по т. 26 ТТРЗЧСИ – пропорционална такса, съответстваща на частичното събиране на дълга, както и сумата от 756 лв., представляваща сбор от прости такси по ТТРЗЧСИ, платени авансово и които следва да се съберат най-напред съгласно чл. 136, т. 1 ЗЗД, като разноски по изпълнението.

Останалата сума от 34 938.34 лв. разпределила така: за „[REDACTED]“ ДЗЗД – 26 203.75 лв., а за ЧСИ [REDACTED] – 8 734.58 лв., съответстваща на 25% от 34 938.34 лв., поради наложението от ЧСИ [REDACTED] запор върху вземанията на дължника по изпълнителното дело при него - „[REDACTED]“ ОД, участващ в „[REDACTED]“ ДЗЗД.

Останалите кредитори не са удовлетворени поради липса на остатък за разпределение.

Така извършеното разпределение е оспорено от „[REDACTED]“ ДЗЗД, като СГС е уважил жалбата им, намирайки, че не можело да се установи какви са дяловете на съдружниците в ДЗЗД. Освен това, всеки от съдружниците в дружеството можело да иска дяла си, само при напускане или при прекратяване на дружеството. При липса на изрична законова регламентация, не можело да се изпълнява върху дял от дружество по ЗЗД, докато дружеството не било прекратено всичко оставало обща собственост на съдружниците, поради което отменил разпределението, но без да прави ново, а предоставяйки това на съдебния изпълнител при съобразяване с указанията на съда.

Решението е неправилно.

На първо място, след като не се е съгласил с извършеното от съдебния изпълнител разпределение и го е отменил, СГС е следвало сам да извърши разпределението, а не да постановява повторната му направа от ЧСИ, защото е съд по същество, а не контролно-отменителна инстанция. Повторното извършване на разпределение от ЧСИ може пак да се оспори, пак да се отмени, да се разпореди извършване на ново разпределение и така да се блокира движението по изпълнителното дело и удовлетворяването на кредиторите при съдебния контрол върху една техническа



процедура по алокация на постъпилите суми по реда на чл. 136 ЗЗД, което е недопустимо.

На следващо място, САС в решаващия си състав, не се съгласява и с правните изводи на СГС.

Не е спорно, че правото на дял на съдружника в ДЗЗД е понятие различно от правото на печалба. Печалба, дружеството по ЗЗД, може и да няма. Но това не значи, че съдружникът в това дружество няма дял. Печалбата трябва да съответства на дела, освен ако друго не е уговорено в дружествения договор – чл. 361, ал. 1 ЗЗД. Недействителна е уговорката за изключване на някои от съдружниците от участие в загубите или в печалбите – чл. 361, ал. 2 ЗЗД.

В Решение № 78/17.06.2009 г. на ВКС по т.д. № 756/2008 г. на II т.о. на ВКС и в Решение № 119/20.10.2011 г. на ВКС по т.д. № 711/2010 г. на I т.о. на ВКС /и двете по реда на чл. 290 ГПК/ дават указания за специалния характер на нормите на чл. 357-364 ЗЗД, както и на спецификите при прекратяване на гражданското дружество, resp. на правото на получаване на част от печалбата от дейността на ДЗЗД.

В конкретния случай обаче е налице съвсем различна хипотеза. Тя не касае никоя от специалните норми за прекратяване на дружеството, посочени в чл. 363 ЗЗД.

Правният въпрос от значение за решаването на делото се състои в следното – може ли кредитор на лице-съдружник в гражданско дружество по ЗЗД да насочи изпълнение и да запорира вземане, съответстващо на дела на съдружника в ДЗЗД? Това не е изпълнение върху дял на съдружника в гражданското дружество, както неправилно е приел СГС, защото вземането като облигационно право, е различно от правото на дял на едно лице в дадено дружество. Достатъчно е да се посочи, че ГПК урежда изпълнението върху паричното вземане по различен начин, ред и процедура в сравнение с изпълнението върху дял от търговско дружество /чл. 507 – 518 ГПК/. Изпълнение върху дял от гражданско дружество по ЗЗД не може и да има, именно защото ДЗЗД не е юридическо лице, то е неперсонифицирано, за разлика от търговските дружества, които са самостоятелни юридически лица.

Вярно е обаче друго – че участието на дадено лице в дружество по ЗЗД дава възможност за реализиране на право на вземане от съответен приход в рамките на определено изпълнително дело в полза на ДЗЗД, поради разпоредбата на чл. 361, ал. 1 ЗЗД. И след като не е представен договор за дружество, при четирима участници в тази общност, ЧСИ основателно е приел, че дълът на „[REDACTED]“ ОД съответства на 25% от прихода на гражданското дружество по изпълнителното дело. Според САС, в решаващия си състав, няма законови основания да се отрече възможността на кредитор да ги запорира и да получи удовлетворение от тях, освен ако няма причини друг кредитор да бъде предпочтен – напр. кредитор, в чиято полза е учреден залог върху запорираното вземане.

Като последен по ред, макар и не по значение аргумент:

В изпълнителния лист, издаден от Апелативен съд – Пловдив по по ВТД № 91/2012 г., въз основа на който е образувано ИД 203/2013 г. на ЧСИ Кирезиева /л. 3 от том I на изпълнителното дело/, може да се прочете следното: „ОСЪЖДА [REDACTED]
да заплати на „[REDACTED]“ АД, „[REDACTED]“
„[REDACTED]“ АД, „[REDACTED]“ ОД и „[REDACTED]“
АД /обединени в дружество по ЗЗД с наименование „[REDACTED]“ ДЗЗД/
общо /активна солидарност/ сумата от 250 000 лв.“. На този изпълнителен лист, ЧСИ дължи безпрекословно подчинение. При тази заповед на съда, обективирана в изпълнителния лист и при употреба на фразата „активна солидарност“, означава, че на всеки един от участниците в гражданското дружество може да се преведе дори цялата



сума по изпълнителния лист, защото именно това представлява активната солидарност – всеки един от кредиторите да има право и да иска и да може да получи изпълнението на всичко дължимо, като направеното изпълнение освобождава дължника спрямо останалите кредитори /така Кожухаров, А. – „Облигационно право. Общо учение за облигационното отношение. Книга втора”, нова редакция О. Герджиков, С., ИК „София-Р”, 1992 г. – стр. 75-77/. Съдебният изпълнител е процедирал правилно, като се е съобразил с изпълнителния лист от АС – Пловдив, с молбата на взискателите, както и със запорното съобщение на ЧСИ Миладинов, при което извършеното разпределение е правилно и следва да се потвърди.

Водим от горното, Софийски апелативен съд, ГО, 7 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3862/31.05.2014 г. по ч.гр.д. № 3280/2014 г. на СГС.

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Разпределение от 05.02.2014 г., направено по ИД № 203/2013 г. по описа на ЧСИ Ирина Митова-Кирезиева на сумата от 36 896.74 лв. - като извършено в съответствие със закона.

Решението не подлежи на обжалване – чл. 463, ал. 2 ГПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1

2.

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО
в сила на 1.VIII.2014 г.

Председател: Секретар:

